

TAKIMDAN AYRI DÜZ YAZILAR

Ege Görgün

© KARAKARGA YAYINLARI 71

Her hakka saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
teelif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

TAKIMDAN AYRI DÜZ YAZILAR

Ege Görgün

Genel Yayın Yönetmeni: M. K. Perker

Editör: Başak Tan

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Görsel Yönetmen: Sedat Gösterikli

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

I. Baskı: Eylül 2017

ISBN: 978-605-9670-73-9

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cımaloğlu, M. K. Perker
Karakarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com

 info@karakarga.com

 karakargayayinlari

 karakargayayinlari

 karakargayayin

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Gümüşsuyu Cad. Odin İş Merkezi

Kat 2, B Blok, No 403, Topkapı - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 29652

Ege Grgn

1972, Kocaeli doğumlu olan Ege Grgn 1995 yılında girdiği medyada bugüne dek pek çok yayın grubunun çeşitli mecralarında farklı pozisyonlarda görev aldı. Dergilerde yayın yönetmeni (Max, Milliyet Kardeş, Beşiktaş, Erkeke, Goal), editör (Haftalık, Esquire) ya da yazar (AD Net, T3, FourFourTwo, Filmarası vs.); gazetelerin hafta sonu eklerinde köşe yazarı, sinema yazarı, müzik yazarı ya da kitap sayfası yazarı (Milliyet, Vatan, Akşam); internet portallarında yine yayın yönetmeni ve yazar (E-kolay, Veezy.com, Goal.com); TV kanallarında yorumcu, danışman ve program editörü (TRT, Bloomberg HT) olarak çalıştı.

1990'ların ikinci yarısından bu yana çok sayıda çizgi romanın (Hellboy, Zagor, Teks, Nathan Never, Martin Mystere, Dylan Dog) ve ocuk dergisinin /kitabının (Casper, Maske, Herkül, Star Wars, Power Rangers, Hotwheels, Ben10) editörlüğünü ve çevirmenliğini üstlendi. Öyküleri çeşitli edebiyat dergilerinde (Adam yk, Gösteri, Düşler, Yazıyor) yayımlanan Grgn'n bir bilimkurgu yks, Okuyanus yayınlarından çıkan *Gelecek ykler* (2003) derlemesinde yer aldı. 2008'de tersninja.com'u kurdu. Uluslararası sinema festivallerinde jüri yeliği yaptı. Popüler kültüre mal olmuş koleksiyon malzemeleri ve nostaljik obje toplama merakı olan Grgn' zaman zaman tezgah açtığı bit pazarlarında görmek mümkün.

Kitapları: *Cimbaz* (2013), *Bana Onun Portresini Getirin* (2017)

İçindekiler

Başlama Vuruşu.....	7
Çarpık Bacaklı Futbol Şaheseri: Garrincha.....	11
Bruce Grobbelaar Vakası	19
Beşiktaş'ta Tıyaki Bir Futbol Efsanesi: Giuseppe Meazza	28
Türk Futbolunun Alman Müttefikiydi: Jupp Derwall.....	33
Ezber Bozan Adam: Abdullah Avcı.....	43
Eloğlu Değil, Keloğlu İdi: Ahmet Keloğlu.....	49
Türkiye'nin Akdeniz Kupası İle İlk İmtihanı	52
Futbolcunun Ölümü.....	56
Bu Kez 10-0 Kaybeden Biziz: Ali Hoşfikirler	58
Almanya'dan Gelen Galibiyet.....	60
Roma'da Bütün Goller Altay'a Çıkmıştı	63
İzmir'in Mazide Kalmış Ezeli Rekabeti: Altay-Altınordu.....	66
Antalyaspor'u Küme Düşmekten Kurtaran Hakem.....	69
Feriköy'ün Efsane Amigosu: Apartman Mustafa.....	72
Sporun Güzelliklerine Adanmış Bir Hayat: Cem Atabeyoğlu	76
İmparatorun Yolculuğu: Franz Beckenbauer	80
Bir Bilim Kurgu Hikayesi: Trabzonsporun Inter Zaferi.....	84
Bora Çakar Öztür'ün Ardından	89
Bursa'da Futbol "Hakem Maçı Palto İle Yönetti!"	92
Büyük Altay, Büyük Başkan, Büyük Mustafa.....	96
Kocaelispor'un Engel Tanımayan Kasap Golcüsü: Engelbert Buschmann.....	100
Cezayirli Türk Hakemi Nasıl Kovalamıştı.....	103
Futbolu Seven, Sarı Fare'yi De Sever!.....	105
Ve Tanrı Didi'yi Yarattı! Fenerbahçe De Kaptı!.....	110
Kararsızlığına 2 Buçuk Yıl Ceza Kesilmişti: Ergin Gürses.....	114
Es Es Es, Ki Ki Ki, Es Ki Es Ki, Es / Eskişehir, Eskişehir, Es Es Es!.....	117
Büyük Fenerbahçe'nin İkinci Doğuşu.....	124
Zemin Futbol Oynamaya, Şartlar Savaş Çıkmasına Müsaitti!	127
ABD, İngiltere'yi Yener!.....	136
Galatasaray'ın 1906'daki İlk Maçı.....	143
Güneypoğlu'nun Yıldızı: Gaziantepspor	145
İstanbul'da Gece Futbolu Yahut Elektrik Işığında Futbol Nasıl Oynanır?.....	154
Ankara'dan Alkara Bir Rüzgar Eser.....	157

Eşçinselden Hakem? Olur. Bizden Adam? Olmaz.....	163
Abur Cubur Çocuk	165
Bir Göztepe Vardı.....	171
Bana Hakemini Göster Sana Ülkeni Söyleyeyim	180
Maçlar Artık Hakemsiz Oynansın.....	183
Hollanda'yı Nasıl Yenmiştik?.....	187
“Futbol Seks Gibi” - İbrahim Altınsay	190
Sonunda Parlayan Yıldız Futbolcu: İlhan Mansız	198
Gol Atan İlk Türk Futbolcusunun Hikâyesi: Bahriyeli Fuat Hüsnü Bey	202
Gurbetçi Futbolcuların İlk Temsilcilerinden İlyas Tüfekçi	205
Bir Hıncal Uluç Filmi: Hilton Oteli, İnönü Stadına Karşı	209
Hem Dobrowski Hem De Değil: Kaan Dobra	212
Memleketimizde İlk Defa, Kadınlar Arasında Futbol Maçı	219
Yeşil! Siyah! En Büyük Körfez!	221
Lakabı Olan Unutulmaz... Ama Lakap Her Futbolcuya Nasip Olmaz!.....	232
Sırtlarında Ecnebi Forması, Yürelerinde Ay-Yıldız.....	239
1940'ların İstanbul'unda Maça Gitmek.....	244
Malatyaspor'un Kadınları Vardı.....	247
İnönü Stadi'nda Oscar'lı Bir Aktör: Maximillian Schell	250
Münih Faciası: Bebelerin Ölümü.....	253
Türk Ön Liberoların Ataları	259
Coşkun Özari'nin Ardından	262
Metin Oktay'dan Rasim Kara'ya: “Büyük Bir Kaleci Olacaksın”	266
Ringdeki 3 Adam: Joe Louis, Max Schmeling ve Sabri Mahir Bey	269
Dino Zoff'u Alt Eden Haitili: Manno Sanon	280
İlk Millî Hakemimiz: Şazi Tezcan	286
Selçuk Yula'nın Ardından	289
Türk Futbolunun Şikeyle İmtihanı	290
Socrates'in Ardından	293
10 Numara Futbolcu: Suat Mamat	296
Aldanan Bir Futbolcunun Portresi: “Click Clack” Tanju Çolak.....	298
Galatasaraylılık Timsali Bir Kaptan: Cüneyt Tanman	304
Topun Can Yaktığı Gün 17 Eylül 1967	312
Erman Toroğlu: “Benim Tek Hatam Var; Kitap Yazmıyorum”	317
Türk Futbolu İçin Şampiyon Ol Trabzonspor!.....	329
Turgay Şeren'in Galatasaray Dışında Formasını Giydiği Tek Kulüp!.....	335
Zamanında Bizi Ne Dünya Kupaları İstemişti De.....	338
Futbolumuzun Üvey Evlatları	343
Varlık Vergisi ya da Şükri Saraçoğlu Mu, Lefter Mi?.....	351
Üzerinde Beşiktaş Forması Varken Yalan Söyleyemeyen Bir Efsane	354
Vinnie Jones: Tersî De Pistir, Düzü De.....	358
Anadolu'ya Adanan Bir Kariyer: Yücel Yıldız	363
Futbol İçin 7 Kural.....	366

BAŞLAMA VURUŞU

“İki şeyi hep çok sevdim; hikâye ve kurgu. Önce bir okur ve seyirci olarak, sonra bir dergici/gazeteci ve yazar olarak. İkisini ayrı ayrı değil ama, bir arada sevdim. Elbette öyle olmalıydı. Hikâyeniz ne kadar iyi olursa olsun onu iyi anlatamadınız mı hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur zira. Yıllarca okuduğum çizgi romanlarda, romanlarda ama özellikle seyrettiğim filmlerde beğeni tercihlerimi bu yönde kullandım. Elim kalem tutup da kendim öyküler karalamaya başladığımda ben de nacizane bunu becermeye çalıştım. Sonra yayıncılık, gazetecilik, dergicilik başladı. Durmadan yazdım, yazılacaklara karar verdim ya da yazılanları elden geçirdim. Ben farkına bile varmadan çocukluktan beri süregelen hasbelkader birikimi, sağlam bir tecrübeyle destekledim. Bu kitaba giren portrelemeleri ve röportajları ve başka kitaplara dönüşebilecek futbol ve II. Dünya Savaşı hikâyelemelerini yazmaya başladığımda oldukça iyi işler çıkardığım ortaya çıktı.”

Türk sinemasıyla ilgili metinler içeren bir önceki kitabım *Bana Onun Portresini Getirin* için yazdığım önsöz böyle başlıyordu işte. Alıntılanan bu bölümün elinizde tuttuğunuz kitabın önsözünde de aynen yer alması gerekiyordu. Çünkü öznesi futbol olsa da bu kitabın içeriğini ve üslubunu da tarif ediyor bu cümleler.

Takımdan Ayrı Düz Yazılar'ın kendi içinde hibrid bir içeriği var. Tamamen gerçek olaylardan yola çıkan hikâyeler; röportajlı futbol adamı portrelemeleri ve futbol üzerine akıl yürütmelerden oluşuyor çünkü. Bütün yazıların ortak noktası futbolu biraz daha sevmeniz

ama daha da önemlisi anlamanız umuduyla yazılmış olmaları. Kapitalizmin ve fanatizmin pençesindeki değil; felsefesi, keyfi, eğlencesi ve güzellikleri olan futboldur tabii burada bahsedilen. Fena halde hayata benzeyen bir futbol, dolayısıyla manipüle edilmemiş, hormon katılmamış yüzde yüz doğal futbol. Bu kitapta idealize edilen amacın salt kazanmak olmadığı, hatta kazanmanın hoş bir bonus'tan öteye gitmediği bir oyundur. Elbette "kazanma" kavramının her şeyin üstünde bir mertebeye yüceltildiği; başarı, cazibe, karizmayla eşanlamlılaştırdığı bir dünyada bizimkisi hayal. Olsun, hayal de olsa hoşuma gidiyor ve biliyorum ki yalnız değilim.

Futboldan hikâyeler anlatıyorum kitapta. Altını çiziyorum; yalnızca bir hikâyeciyim ben, tarihçi değilim. Evet, hikâyeleri oluştururken tarihten feyz aldım, yıllardır kendi alçakgönüllü imkanlarım nispetinde oluşturduğum arşivimden yararlandım ama sunduğum şeylerin tarihi bir belge olduğunu iddia etmiyorum. Dolayısıyla yüzde yüz doğrudur demiyorum anlattıklarım. Dediğim gibi, iyi bir hikâyenez olabilir ama onu daha okunabilir yapmak için, soğuk bir belgesel olmaktan kurtarmak için iyi anlatım şarttır. Bu da biraz drammatizasyon ve kişisel üslup dokunuşlarıyla mümkün olur. Neticede doğruların ağır bastığı güzel bir hikâye kalır elinizde. Drammatizasyon hikâyenezizi daha çok kişiye ulaştırmak için ödenmiş küçük bir bedeldir. Hollywood bunu yıllardır yapıyor. Hikâyenez ne kadar iyi olursa olsun, ne kadar iyi anlatılırsa anlatılsın, okunmadıktan, bilinmedikten sonra önemi yoktur.

Bu kitaptaki yazılar ve röportajların bugün yazılmadığı da akıldan çıkarılmamalı. Mesela Kocaelispor yazıldığında yeşil-siyah renklerini sevdiğim takımım hala Süper Lig'de idi. (Evet, Kocaelisporluyum ve taşrada âdet olduğu gibi benim 4 büyüklerden ikinci bir takımım yok.) Şu an Süper Lig'de oynayan Göztepe ise tam anlamıyla dibi görmüştü. Amatöre düşmüş, otobüsü bile hacizli olduğu için maçlara belediye otobüsüyle gidiliyordu o sıralar.

Abdullah Avcı yeni yeni parlıyordu. Erman Toroğlu en şaşaalı dönemindeydi, İbrahim Altınsay daha gündemdeydi vs. Bu kitap iki kere nostaljik yani. Hem nostaljik konularıyla hem de artık nostaljik olan güncel yazılarıyla...

Bir sinema yazarının futbolla ne işi olur dersenez. nce futbol-la sinemanın birbirinden çok da farklı olmadığını söylerim. Bir futbol maçı da hikyeden başka bir şey değildir. Onun da bir açılışı, olay örgüsü, finali, kısacası bir kurgusu vardır. Kahramanları, inişleri ıkışları vardır ve kimi zaman “suspense” son saniyeye kadar sürer. Bazen aksiyonun dur durak bilmediği bir gerilim filmidir, bazen görsel bir resital, bazen de milyonları hüzne salan bir dram.

Benim futbolla hikyem ise 35 sene önce Kocaeli’de İsmet Paşa Stadi’nin tribünlerinde başladı. O gün Diyarbakırspor’u 3-1 yenen o takımın taraftarı oldum. Veezy.com’da futbol yazmaya başladım. Hakan Dilek dostumun Haftalık dergisine (ben derginin kültür-sanat editrydm) ek olarak hazırladığı Futbol Ateşi’nde yazı-larım ıktı. Askere giden bir yazarın yerini doldurmak için Esquire dergisine futbol dosyaları hazırlar oldum. Berezilya.com diye blog kurdum. Manifestosunda blogu “futbola fıtbol, Brezilya’ya Brezilya diyen abilerimize” ithaf ettim. Beşiktaş kulübünün dergisi-nin başına geçtim, Orhan Cem etin’le dergiyi sıfırdan yarattık. Goal dergisi yayın yönetmeni oldum, yüzde yüz yabancı içerikli dergiyi yüzde yetmiş yerli içerikli haline getirdim. Pek çok geç blogger arkadaşa bir dergide yazma ve emeğinden para kazanma keyfini yaşattım. Ali Ece’nin ağırısıyla önce Four-Four-Two sonra da Goal.com’da yazar oldum.

Herkesin her şeyi yapabildiğini düşünenlerin ve onları böyle dşndrenlerin bol olduğu bir coğrafya ve medya ikliminde yaşadığımız için bunları yazmak zorunda hissettim kendimi. Ama asıl referansım elinizde tuttuğunuz kitaptır. Bu kitabı okuduktan sonra ehliyetim hakkında neye karar verirseniz, kabulmdr.

ÇARPIK BACAKLI FUTBOL ŞAHESERİ: GARRİNCHA

“Sağa yatık dengesiz bir vücudu var. Koştuğu zaman düşmesi gerekir. Ama öyle olmuyor. Atletik bir vücuda sahip olmayan bu oyuncu fizik kurallarını zorluyor. Kurşun gibi ve yalnızca çelme takılınca düşüyor.”

Bir gazeteci böyle tarif ediyordu Manoel Francisco dos Santos’un fizik yapısını. Yazarın şaşkınlığını ve hayranlığını anlamak için satır aralarına bakmaya hiç gerek yok. 28 Ekim 1933’te onu dünyaya getiren ebe de, sonrasında ailesi de bu bozukluğu fark etmişti. Raşitik, yani avam tabiriyle parantez bacaklı olarak doğmak öyle az rastlanan bir vaka değildi elbette. Gerekli ortopedik tedaviyle bacaklar düzeltilebiliyordu. Tedavi edilmedikleri takdirde ise büyüdüklerinde de hayatlarına aynı şekilde devam ediyorlar ve en büyük şikâyetleri kendilerine takılan “paytak” ya da “Skoda bacaklı” lakaplarına katlanmak oluyordu, o kadar. Manoel’in durumuysa biraz farklıydı. Onun sağ bacağı içe, sol bacağı ise dışa doğru kavis yapıyordu. Açılmamış bir şeyi kapatmaya çalışan iki parantez...

Bunlar ilk göze çarpanlardı. Tam teşekküllü bir muayeneye girse bebeğin omurgasında da yamukluk olduğu ve sol ayağının diğerinden altı santim daha kısa olduğu görülebilirdi. Rio de Janeiro’ya bağlı Pau Grande’nin fakir bir mahallesinde yaşayan ve muntazam bacaklı başka bir sürü çocuğu olan ailesinin ne bunu ne de gerekli tedaviyi yaptırabilecek maddi gücü vardı. Üstelik

Kızılderili kökenleri yüzünden oldukça batıl inançlı olan aile, ilahi güçlerin işlerine karışmak konusunda isteksizdiler de. En fazla futbolcu olmazdı, olurdu biterdi. Zaten olması gerekenden de epey ufak tefekti.

Manoel, ailesinin varsayımlarını çok görkemli şekilde çürütecekti. Yaşıtlarına göre ufak tefek olduğu için ablasının ona taktığı Garrincha (Çit Kuşu ya da Küçük Kuş) lakabıyla sahalarda görülen en büyük top sürme ustası olacaktı o. Brezilya Milli Takımı'na yükselecek, dünyanın en büyük savunma oyuncularını aciz bırakacak, en ünlü kalecileri golleriyle avlayacaktı.

Belki de kendisine takılan adı beğenmediğinden en büyük zevki küçük kuşları avlamak olan Garrincha'ya arkadaşları da bir başka ad takmıştı: Mane. Bu Manoel'in kısaltılmışı olsa da, Brezilya dilinde "pek zeki olmayan, aptal" anlamına da geliyordu. Ne yalan söyleyelim, Garrincha gerçekten de pek zeki sayılmazdı. Hatta 1958 Dünya Kupası öncesinde federasyon yetkilileri Brezilya Milli Takımı'nı psikolojik bir testten geçirmişlerdi ve Garrincha'nın zekâsının ortalamanın altında olduğu çıkmıştı. Garrincha'nın saldırganlık derecesi de sıfırdı. Test sonuçlarına göre Garrincha otobüs şoförü bile olamazdı. Şoförlük demişken Garrincha'nın otomobillere tutkun olduğunu ama bunun yanı sıra berbat bir şoför olduğunu belirtelim. Defalarca kaza yaptı Garrincha. Bir seferinde babasına çarptı, bir diğerinde karısının dişlerinin kırılmasına sebep oldu. En acısı tıra çarptığı bir kazada kayınvalidesinin ölümüne neden olmasıydı. Kazanın ardından depresyona girdi ve kendini gazla zehirleyerek öldürmeye çalıştı.

Garrincha belki otobüs şoförü bile olacak zekâyâ sahip değildi ama Dünya Kupası'nda takımını şampiyon etmeye yetecek kadar yetenekliydi. Nitekim finalde Garrincha'nın paslarının da yardımıyla ev sahibi İsveç'i 5-2 yenen Brezilya kupaya uzanıyor ve yazar Nelson Rodrigues şöyle yazıyordu. "Onun zekâ seviyesinin

düşük olduğunu söylediler. Ancak Garrincha Dünya Kupa'sında zekâ seviyesinin düşük olanın bizler olduğu gösterdi. Onun yanında, onun müthiş oyununun yanında bizler sığır gibi, su aygırı gibi kaldık.”

Garrincha'nın Gençlik Yılları

Garrincha'nın doğduğu Pau Grande, İngiliz sömürgeciler tarafından kurulmuştu. 19. Yüzyılda Rio De Janerio'ya 70 km uzaklıktaki bu kasabaya kurdukları tekstil fabrikası hâlâ yörenin can damarıydı. Garrincha her Pau Grandeli gibi 14 yaşından sonra bu fabrikada çalışmaya başladı. Çok tembeldi, bu yüzden de berbat bir işçiydi. Ama fabrikanın futbol takımının ona ihtiyacı vardı ve bu yüzden kimsenin onu işten çıkarmaya niyeti yoktu. Aslında futbolu o kadar sevmiyordu Garrincha. Ava çıkmak, balık tutmak, kısacası aylıklık etmek onu daha mutlu ediyordu. Tabii bir de kızlar vardı. 12 yaşındayken bir keçiyle ilişkiye girerek bekâretini kaybeden Garrincha, ömrünün sonuna kadar kadınların peşinden ayrılmadı.

Garrincha o kadar gamsız, tasasız ve hırssızdı ki, Brezilya 1950 Dünya Kupası'nda elenince kararlar bağlayanlarla dalgasını geçmişti. Final maçını dinlemek yerine de gidip balık tutmuştu. Aynı gamsızlığı katıldığı büyük takım seçmelerinde de sergiliyordu. Bu yüzden 19 yaşına kadar hiçbir takım tarafından seçilmedi. Vasco takımının seçmelerine gidip ayakkabılarını unuttuğu için maça çıkamayıp gerisin geri dönmüştü. Bir diğerinden son treni kaçırmamak için erken ayrılmıştı. Nihayet 19 yaşına geldiğinde Botafogo takımının seçmelerine olabildiğince istekli ve hırslı katıldı. Eski bir Botafogolu futbolcuya duyduğu hayranlık onu motive etmişti. Seçmelerin ikinci gününde sağ açıkta oynatılan ve karşısında oynayan milli sağ bek Nilton Santos'u beşik atarak geçen Garrincha, o güne kadar o şekilde geçilemeyen ünlü futbolcuyu

çok etkilemişti. Bu hareket belki de onun Botafogo takımına girmesini sağlamıştı. İki ay sonra ilk maçına çıkan ve bu maçta üç gol birden atıp hat-trick yapan Garrincha, hemen dikkatleri üstüne çekmişti. Sahada sergilediği hareketlerin yalnızca rakip savunma oyuncularını üstünde değil, seyirciler üstünde de sihirli bir etkisi vardı. Sağ tarafta da topu ayağına aldı mı, ondan geri alabilmek neredeyse mümkün olmuyordu! Sağa sola kaçma hareketleri yapıp, aniden yön değiştiriyordu. Bir yöne gidecekmiş gibi yapıp tam aksi yöne ok gibi fırlıyordu. Bazen iki üç futbolcunun arasına topla girip topla çıkabiliyordu. Onun hızıyla ve top tekniğiyle baş etmek imkânsızdı! Aynı bacakları gibi kavisli ortalar yapıyor, bazen de kaleye şut çekiyor, topu adeta iğne deliğinden geçiriyordu.

**Brezilyalılar Pele'ye saygı,
Garrincha'ya ise hayranlık duyarlar**

Garrincha'nın bazı maç görüntülerini izlerken, çok önemli bir yönü daha dikkatinizi çeker. Diğerlerinin aksine yarardan çok fayda getiren bu özellik, günümüz futbolunda kesinlikle hoş görülme de belki de o zamanlar futbol bunu kaldırılabiliyordu. Dedik ya, Garrincha'nın ayağındaki topu almak neredeyse imkânsızdı. Ama bu kimi zaman kendi takım arkadaşları için de geçerli oluyordu anlaşılır. Garrincha pas vermek yerine (öldürücü ortaları dışında) rakibiyle kedi fare oyunu oynamayı ya da inatla onu geçmeye çalışmayı tercih edebiliyordu. Görüntülerde diğer arkadaşlarının buna isyan ettiği görülüyor. Kendilerine bu kadar maç kazandıran, Brezilyalıların en sevdiği futbolcuya isyan etmeye cesaret edemiyorlardı belki de. Ya da Garrincha'yı olduğu gibi kabul etmişlerdi. Çünkü Garrincha sahada nasılsa, hayatta da aynıydı. Bildiğini okuyan, gamsız, inatçı ve düşünmeye pek vakit ayırmayan biriydi. Pele ile sahada müthiş bir ikili oluştursalar da saha dışında hiç anlaşamamalarının altında yatan sebep

de buydu belki. Sporcu gibi yaşayıp, sporcu gibi top oynayan Pele, Garrincha'nın tam zıddıydı. Hocası taktik anlatırken, Garrincha çizgi roman okurdu. Garrincha savunma oyuncularını ve kaleciyi geçtikten sonra, topu kale çizgisinde tutup rakip oyuncunun gelmesini bekleyen bir oyuncuydu. Garrincha bir savunma oyuncusuyla dakikalarca kedi fare oyunu oynayıp, hakemi maçı durdurmak zorunda bırakan bir oyuncuydu. Pele disiplinli, planlı ve uyumlu, Garrincha ise serseri, pervasız ve tembeldi. Kısaca Pele profesyonel, Garrincha ise amatördü. Garrincha'nın biyografisini yazan Ruy Castro onun için şöyle diyordu; Profesyonel futbolun çıkardığı en amatör futbolcu. Bu yüzden Pele Kral'dı ve ona saygı duyuluyordu. Garrincha'ya duyulan ise hayranlıktı. O futbol seyircisine gülmeyi öğreten "Brezilya'nın neşesi" idi. Seyirciler Garrincha'nın rakip savunma oyuncusuna yaptıkları karşısında gülmekten kırılıyorlardı.

Sömürülen Brezilya'nın Simgesi

Garrincha, Botafogo için aralıksız 12 yıl top oynadı. Bunun neticesinde Brezilya'nın en sevilen futbolcusunun çuvaldar dolusu para kazandığı sonucu çıkarılabilir. Ama Garrincha para konularında pek parlak değildi. Arkadaşları ona bir mali danışman tutmasını önerdiler. Evine gidenler paralarını bir meyve kâsesinin ve yüklüğün içinde tuttuğunu gördüler. Daha da beteri ev tam anlamıyla mezbele yeri idi. Garrincha hâlâ işçilik yaptığı zamanların şartlarında yaşıyordu. Menajeri olmayan, sözleşmelerini okumayan, iki kez Dünya Kupası kazanan bu futbolcunun saflığından yararlanan Botafogo yöneticilerinin, boş mukaveleye imza atmasını sağlayıp, ona keyfe keder para verdikleri ortaya çıkmıştı. Bu yüzden ailesi Garrincha'nın ölümünün ardından cenazesinin üstüne konulmak istenen Botafogo bayrağını reddetmişlerdi. Yıllarca onu sömüren kulübün böyle bir hakkı olamazdı.